

dateľom stromčekov a aj proti žalobníkovi trestné pokračovanie, lebo bolo podozrenie, že predatelia stromčeky ukradli. Počas trestného pokračovania boli stromčeky z príkazu okresného súdu v N. u žalobníka zabavené a pozdejšie na verejnej dražbe odpredané. Trestné pokračovanie však nemalo výsledku a bolo nakoniec zastavené. Syndikátnym sporom domáhal sa žalobník na štáte nahradenia škody, ktorá mu vznikla v dôsledku zabavenia a opredaju vianočných stromčekov.

Žalovaný štát bránil sa tým, že nie sú dané podmienky syndikátneho ručenia štátu uvádzajúc najmä, že zabavenie stromčekov vykonalo četníctvo z vlastného popudu a nie z príkazu súdu.

V r c h n ý s ú d žalobu zamietol, N a j v y š š í s ú d rozsudok vrchného súdu potvrdil. D ô v o d y:

Prvou podmienkou syndikátneho nároku je preukaz, že sudcovský úradník porušil svoju úradnú povinnosť pri výkone svojho úradu.

Tento preukaz sa žalobníkovi nezdaril.

Nehľadiac na to, že zabavenie stromčekov kúpených žalobníkom vykonalo četníctvo a nie súd, aj v prípade, že by aj nezrušenie zabavenia bolo považované za sudcovský úkon, nešlo by o porušenie sudcovskej povinnosti, lebo súd bol jednak podľa § 95 tr. p. povinný, aby vykonal všetky stopovacie úkony, potrebné na zaistenie účelu stopovania, jednak bol podľa § 488 tr. p. oprávnený, aby zaistil aj vrátenie zabavených predmetov poškodenému a aby pri výkone tohoto práva učinil aj rozhodnutie podľa §§ 169 a 187 tr. p.

Za skutočnosť, že sa trestné oznámenie ukázalo byť bezdôvodným, nie je súd zodpovedný, pretože započatie trestného stopovania nestalo sa protiprávnym tým, že nemalo proti domnelým pachateľom kladný výsledok.

Pokiaľ žalobník navrhuje dôkaz, že trestný sudca dal príkaz četníctvu, aby stromčeky zabavilo, stačí poukázať na ustanovenie § 169 tr. p., podľa nariadené sudcovským písomným rozhodnutím; jestli dal sudca príkaz v inej než zákonom predpísanej forme, nemal tento záväznosť a úkon osoby vykonavšej ho je jej vlastným úkonom.

Vrchný súd tedy právom nepreviedol dôkazy v tomto smere žalobníkom navrhované.

Z týchto dôvodov nebolo odvolaniu žalobníka vyhovené.

Čís. 14753.

Miestna súdna príslušnosť, pokiaľ sa týka sporov z poisťných smlúv, uzavrených pred účinnosťou zákona č. 145/1934 Sb. z. a n. v oblasti práva platného na Slovensku, posudzuje sa podľa predpisov občianskeho súdneho poriadku.

(Rozh. z 3. XII. 1935, R III 628/35.)

Žalovaný inž. Jaroslav B. bývajúcí teraz v Prahe, uzavrel pred účinnosťou zákona č. 145/1934 Sb. z. a n. na Slovensku poisťnú smluvu s poisťovňou S., ktorá sa domáhala žalobou zaplata poistnej prémie u krajského súdu v B. na Slovensku. S ú d p r v e j s t o l i c e zastavil

spor pre sporu prekážajúcu okolnosť podľa § 180 č. 3 Osn. R e k u r z n ý s ú d sporu prekážajúcu námietku nepríslušnosti súdu zamietol a upravil súd prvej stolice, aby bez ohľadu na uplatňovaný dôvod nepríslušnosti vo veci riadne pokračoval.

N a j v y š š í s ú d rekurz zamietol. D ô v o d y:

Zákon z 3. júla 1934 čis. 145 Sb. z. a n. vzťahuje sa na poisťné smluvy, uzavreté za platnosti tohoto zákona. Len ustanovenia, uvedené v § 162 cit. zák., platia aj pre poisťné pomery, ktoré jestvovaly v čase, keď tento zákon nadobudol účinnosť. Medzi týmito ustanoveniami nie je uvedený § 12 cit. zák. Zostali preto dotyčne miestnej súdnej príslušnosti — pokiaľ sa týka poisťných smlúv uzavrených pred účinnosťou zákona čis. 145/1934 Sb. z. a n. v oblasti práva platného na Slovensku — v platnosti predpisy občianskeho súdneho poriadku.

Čís. 14754.

I. Zamestnávateľ tým, že opominul svojho zamestnanca v náležitom čase prihlásiť k penzijnému poisteniu, dopustil sa výhradne sám zavinenia, ktoré ho zaväzuje k náhrade škody z tohoto opominutia.

II. »Postaraním sa« štátu podľa § 75 zák. čis. 329/1920 Sb. z. a n. v znení zák. čis. 220/1922 Sb. z. a n. o zamestnancov na veľkom majetku pozemkovom, prevzatom k účelom pozemkovej reformy, poskytuje za náhrada za stratu zamestnania, resp. za újmy zo zrušenia služebného pomeru. Týmto »postaraním sa« nie sú dotknuté nároky zamestnancov, ktoré majú na základe iných zákonných alebo smluvných ustanovení.

(Rozh. z 3. XII. Rv IV 459/35.)

Žalobník bol zamestnaný na veľkostatku žalovaného až do roku 1932 keď bol penzionovaný, lebo veľkostatok žalovaného bol prevzatý Štátnym pozemkovým úradom. Žalobník bol poistený u nemocenskej poisťovne a Ústredná sociálna poisťovna po daní ho do výslužby vymerala mu ročnú penziu v sume 945 Kč 44 h a okrem toho od Fondu pre zaopatrenie zamestnancov veľkostatkov dostával ročne 2.500 Kč. Žalobník domáhal sa žalobou na žalovanom náhrady škody, ktorá mu vznikla tým, že žalovaný podľa spôsobu jeho zamestnania a druhu vykonávanej práce neprihlásil k p e n z i j n é m u poisteniu a tým na rozdiel v penzii utrpel ujmu ročne 7.800 Kč 66 h. O b a n i ž š i e s ú d y žalobu zamietly, o d v o l a c í s ú d z týchto d ô v o d o y: Súd I. stolice zamietol žalobu z dôvodu, že žalovaný sám nevykonával prihlášky zamestnancov k poisteniu, že to činili správcovia jeho statku, ktorí boli úradníci schopní a spoľahliví, a keď títo niečo zameškali, že za to nemožno činiť žalovaného osobne zodpovedným. Tieto dôvody sú nesprávne. Kto ustanoví iného, aby na miesto neho obstarával jeho veci, zpravidla zodpovedá za škodu, spôsobenú poverencom tretím osobám a môže byť sprostý zodpovednosti, keď dokáže, že zachoval náležitú opatrnosť pri dozore, návode a poskytnutí prostriedkov k výkonu. Podľa zistenia rozsudku súdu prvej stolice žalovaný sám kontroloval prihlášky. Keby boli jeho správcovia niečo zameškali, je za to žalovaný zodpovedný už preto, že kontrolu nevykonával